

cupit deponens, in retractu autem rem avitam ab extraneo emptore avocare, sibi que acquirere intendit is, qui deponit. Tandem depositioni in retractu gentilitio præscriptus est annus & dies à tempore ingrossationis judicialis *Pr. P. R. Tit. 7. A. 1. §. 1. §. 2. & A. 3. §. 6.* depositioni verò nostræ nullum tempus certum est præfinitum, sed pro lubitu Debitoris quodocunque fieri potest.

§. XXVII.

Contrarium depositionis hujus solennis est, si Debitor receperit rem depositam à depositario, sic enim per dict. leg. 19. C. de Usur. liberationis effectus cessat. Enimverò hunc ipsum effectum LLatores depositioni solenni sub conditioni hâc, si ea duraverit, tribuerunt. Ergò si Debitor revocaverit rem debitam semel depositam, effectus quoque ille mox irritus fit atque evanescit: & quidem non ratione futuri tantùm sed præteriti quoque temporis. Quæ namque sub conditione fiunt, hâc non existente, perinde habentur, acsi nunquam facta fuissent. Unde tenetur tunc Debitor de Usuris atque de poenâ, pignora etiam & fidejussores obligata manent, omniaque omninò Creditoris jura salva existunt.

SOLI DEO GLORIA!

Diss. jur. Liv. 141, 24.